

Imex banka

IMEX BANKA d.d.
21000 SPLIT
Tolstojeva 6.
Tel: 021/406-100.
Fax: 021/345-588.

Posl. br. 14. St-61/2018

Posl. br: 14. St-34/2014

sudac: Jozo Čaleta

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
06-08-2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Procedura za poštiti obilježiti prop. rješa
POŠTA
Broj prijave
Telefon

SPLIT

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

ZAGREB

ŽALBA IMEX BANKE d.d.

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu
broj 14. St-61/2018 (ex: 14. St-34/2014) od 24.
07. 2018. godine

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 14. St-61/2018 (Ex: St-34/2014) od 24. 07. 2018. godine odbijen je zahtjev Imex banke d.d. za ukidanjem Odluka donijetih na Skupštini vjerovnika od 24. 07. 2018.g. i baš Odluke o preuzimanju i nastavljaju parnice koja se kod Trgovačkog suda u Splitu vodi pod brojem P-970/2012 po tužbi tužitelja GRAFEX d.o.o., Split, protiv tuženika Imex banka d.d., Split radi naknade štete u iznosu od 1.000.000,00 kuna uz ovlaštenje stečajnom upravitelju izdavanja punomoći odvjetniku Kristijanu Barišiću za zastupanje tužitelja u toj parnici, kao i Odluke o nepredudumljivanju novca radi pokrića troškova ovog stečajnog postupka uključujući i troškove parnice koja se vodi pod brojem P-970/2012 već se izjava Dina Markića od 15. 01. 2018. godine, kojom izjavom isti jamči podmirenje svih troškova ovog stečajnog postupka i parničnih postupaka, uzima kao solidarno jamstvo za podmirenje svih tih troškova i to pod moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, pa IMEX BANKA d.d. kao stečajni

vjerovnik, pravodobno u zakonskom roku, izjavljuje žalbu protiv gore citiranog Rješenja pobijajući ga zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava,
- bitne povrede procesnih odredbi Stečajnog zakona i ZPP-a
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

Činjenična i pravna utvrđenja pobijanog Rješenja nisu pravilna ni zakonita, a pobijano Rješenje je rezultat bitne povrede odredbi stečajnog i parničnog postupka, što proizlazi iz slijedećih razloga.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA:

1. U konkretnom slučaju, **Skupština vjerovnika je na ročištu održanom 05. 05. 2015.g. donijela ODLUKU da se stečajni upravitelj upućuje NE PREUZIMATI sudski postupak koji se vodi kod ovog suda pod brojem P-970/2012, a koju odluku skupštine vjerovnika je stečajni Sud unio u Zapisnik s ročišta održanog 05. 05. 2015.g. u stečajnom predmetu br. 14 St-34/2014.**

Ujedno je stečajni upravitelj na istom ročištu od 05. 05. 2018.g. predložio da se stečajni postupak obustavi zbog nedostatnosti stečajne mase, zbog čega je Stečajni sud Rješenjem br. 14 St-34/2014 od 14. 03. 2016.g., obustavio i zaključio predmetni stečajni postupak.

Međutim, upravo suprotno predmetnoj Odluci skupštine vjerovnika od 05. 05. 2015.g. i prijedlogu stečajnog upravitelja i Rješenju suda od 14. 03. 2016.g., **stečajni upravitelj nije povukao tužbu odmah nakon ispitnog i izvještajnog ročišta, a niti se odrekao tužbenog zahtjeva u predmetnom parničnom postupku koji se kod Trgovačkog suda u Splitu vodio pod brojem P-970/2012** iako ga je Sud pozvao da se izjasni hoće li preuzeti ili ne predmetni parnični postupak.

***Dokaz:** uvid u Izvješće stečajnog upravitelja („Izvještajno ročište“) od 05. 05. 2015.g., uvid u Zapisnik Trgovačkog suda u Splitu od 05. 05. 2015. i Rješenje od 14. 03. 2016.g.*

2. Naprotiv, **stečajni upravitelj u listopadu 2017.g. izdaje odvjetniku Kristijanu Barišiću punomoć za zastupanje u predmetu br. P-970/2012,** temeljem koje Kristijan Barišić podnosi Prijedlog za nastavak prekinutog postupka zbog zaključenja stečaja i brisanja tužitelja iz registra?

Odmah potom, **stečajni upravitelj u svom Izvješću od 12. 01. 2018. godine,** dakle gotovo tri godine nakon što je predložio zaključenje stečajnog postupka zbog nedostatnosti stečajne mase i nakon što je bio dužan u skladu sa odlukom skupštine vjerovnika od 05. 05. 2015.g. povući tužbu ili se odreći tužbenog zahtjeva u parničnom predmetu broj P-970/2012, **navodi kako stečajna masa ima imovine koja ulazi u stečajnu masu, jer da se vode parnice radi prikupljanja imovine koja ulazi u stečajnu masu a koje se kod ovog Suda vode pod br. 13 P-970/2012 i 10 P-748/2015,** te predlaže sudu nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe stečajne mase?

Dakle, u konkretnom slučaju je **stečajni upravitelj** ispuštanjem punomoći odvjetniku Kristijanu Barišiću za zastupanje u parnici P-970/2012, nastavljanjem parničnog postupka br. P-970/2012 i predlaganjem nastavka stečajnog postupka radi naknadne diobe stečajne mase u parnici P-970/2012 **postupio PROTIVNO Odluci skupštine vjerovnika s ročišta od 05. 05. 2015.g., te stečajnom vjerovniku IMEX BANCİ d.d. prouzročio štetu,** time što je skrivljeno povrijedio svoju dužnost postupanja u skladu sa odlukama skupštine vjerovnika.

***Dokaz:** uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu br. P-970/2012, Izvješće stečajnog upravitelja od 12. 01. 2018.g. i dopis stečajnog upravitelja od 06. 02. 2018.g.*

3. Suprotno pravilima postupka, sudskoj praksi i pravilima struke, Stečajni sud dana 16. siječnja 2018., izvanraspravno, donosi Rješenje o nastavljanju postupka radi naknadne diobe stečajne mase (?!?) u stečajnom postupku nad bivšim stečajnim dužnikom Grafex d.o.o. ..., koje ukida Visoki trgovački sud RH rješenjem Pž-1144/2018 od 27. 03. 2018.g. povodom žalbe Imex banke d.d.

Međutim, iako parnice br. 13 P-970/2012 i 10 P-748/2015 očito ne predstavljaju imovinu pronađenu nakon završnog ročišta, **jer je parnica 13 P-970/2012 pokrenuta davno prije završnog ročišta** (i za nju je skupština vjerovnika donijela odluku da se neće preuzimati), **a parnica 10 P-748/2015 je pokrenuta radi osporavanja utvrđene tražbine Imex banke d.d. po stečajnom vjerovniku Dinu Markiću i ne može povećati stečajnu masu**, Sud Rješenjem od 22. 05. 2018.g. ponovo odlučuje nastaviti stečajni postupak uz obrazloženje:

„kako nakon upisa stečajne mase u sudski registar i dobijanja OIB-a, vjerovnici o tim pitanjima mogu ponovo odlučivati i tada drukčije odlučiti, tj. odlučiti preuzeti parnični postupak koje se kod ovog Suda vodi protiv IMEX BANKE d.d., Split kao tuženika, pod brojem: P-970/2012, radi naknade štete u visini od 1.000.000,00 kuna“?!?

Dokaz: uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 16. 01. 2018.g., Rješenje VTS RH od 27. 03. 2018.g., te Rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 22. 05. 2018.g.

4. Nakon donošenja Rješenja o nastavljanju postupka, **Sud dana 06. 07. 2018.g. donosi zaključak o sazivanju Skupštine vjerovnika**, ne radi „navodne“ naknadne diobe stečajne mase, **radi donošenja odluke o preuzimanju i nastavljanju parnice veće vrijednosti predmeta spor, parnici koja se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod brojem P-970/2012...**, te davanja ovlaštenja stečajnom upravitelju na izdavanje punomoći odvjetniku koji bi dužnika zastupao u toj parnici, **te donošenja odluke o predumjmljivanju određenog iznosa novca radi pokrića troškova ovog stečajnog postupka, uključujući i troškove parnice iz točke 1. Dnevnog reda?!?**

III. ODLUKA O PREUZIMANJU PARNICE I ISPUŠTANJU PUNOMOĆI ODVJETNIKU:

1. Suprotno razlozima suda navedenim u osporenom Rješenju, kojim je odbijen zahtjev Imex banke za ukidanjem donijetih Odluka na skupštini vjerovnika od 24. 07. 2018.g., za zakazivanje ročišta radi donošenja osporenih Odluka i za odlučivanje skupštine vjerovnika o predloženim odlukama NISU BILE ISPUNJENE ZAKONSKE PRETPOSTAVKE predviđenje čl. 289. SZ-a.

Naime, u konkretnom slučaju, **u nastavku stečajnog postupka radi naknadne diobe stečajne mase moguće je donositi samo odluke koje se odnose na diobu „postojeće“ ili „naknadno pronađene“ stečajne mase**, a što ovdje očito nije slučaj pa je Sud osporenim Rješenjem pogrešno primijenio materijalno pravo, zbog čega su navedene Odluke protivne zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika (osobito kad ih svim vjerovnicima nameću samo dva „stečajna vjerovnika“).

Odnosno, stečajni postupak nije moguće nastaviti radi izmjene ranije donesene odluke skupštine vjerovnika da se neće preuzimati parnica, već samo radi diobe postojeće ili naknadno pronađene imovine stečajne mase, a što ovdje očito nije slučaj, jer i sam Sud utvrđuje da stečajne mase nema.

2. Nadalje, **druga pretpostavka za odlučivanje i eventualno donošenje osporenih Odluka na skupštini vjerovnika je da je prethodno stečajni upravitelj sačinio i učinio dostupnim stečajnim vjerovnicima Izvješće o parnici „VEĆE VRIJEDNOSTI PREDMETA SPORA“** (kako sud oslovljava tu parnicu) **koja se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod brojem P-970/2012.**

Dakle, da bi skupština mogla donijeti odluku o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za pokretanje ili preuzimanje parnica znatne vrijednosti predmeta spora, **potrebno je vjerovnicima dati podatke o kakvoj se parnici radi, u kojem je stadiju parnica, procjena izgleda za uspjeh u parnici, stanje protivne strane, njezine imovine i izglednost naplate kao i procjena troškova i isplativost vođenja takve parnice i slični podaci na temelju kojih skupština može donijeti odluku**, A NE SAMO PAUŠALNO DAVANJE SUGLASNOSTI BEZ SAGLEDAVANJA POSLJEDICA I SVRHOVITOSTI TAKVE ODLUKE.

Tako i Pravosudna akademija pod nazivom „Tijela stečajnog postupka“ u priručniku za polaznike/ice autora Željka Šimića i Ivice Omazića izdanog u Zagrebu, ožujak 2016.g. na str. 48.

Na neophodnost sačinjavanja Izvješća o gore navedenim podacima o parnici, prije bilo kakvog odlučivanja skupštine vjerovnika o njezinom preuzimanju, **Sud i stečajnog upravitelja su na ročištu upozorili zakonska zastupnica Republike Hrvatske** (koja se upravo zbog nedostavljanja podataka o toj parnici i suzdržala od glasovanja) **i punomoćnik Imex banke d.d.**

Međutim, Sud je odbijanjem navedenih prijedloga i stavljanjem na glasovanje predmetne odluke, apsolutno zanemario pravila struke, sudsku praksu i mjerodavno materijalno pravo, uz obrazloženje da „*upornost stečajnog vjerovnika Dina Markića... i Kristijana Barišića... za nastavljajem vođenja navedenog parničnog postupka protiv Imex banke d.d. radni naknade štete... upućuju ovaj Sud na zaključak kako su isti stečajni vjerovnici u visokom stupnju vjerojatnosti uvjereni za uspjeh tužitelja u toj parnici...*“, zanemarujući činjenicu da „upornost“ nije dovoljna za ocjenu uspjeha u sporu.

Slijedom navedenog, osporenim Odlukama i Rješenjem je počinjena bitna povreda čl. 354. st. 2. točka 6. ZPP-a, jer je stečajnim vjerovnicima onemogućeno raspravljanje o biti stvari u postupku, tj. o odlučnim činjenicama i pretpostavkama za donošenje spornih odluka.

Dokaz: uvid u Zapisnik s ročišta od 24. 07. 2018.g., uvid u izvod iz priručnika Pravosudna akademija pod nazivom „Tijela stečajnog postupka“ u priručniku za polaznike/ice autora Željka Šimića i Ivice Omazića izdanog u Zagrebu, ožujak 2016.g. na str. 48.

3. Osporenim Odlukom Skupština vjerovnika je odlučila ovlastiti stečajnog upravitelja na davanje punomoći odvjetniku Kristijanu Barišiću za zastupanje stečajnog dužnika u toj parnici, **koji je u očitom SUKOBU INTERESA** (jer zastupa stečajnog vjerovnika Dina Markića i jer je i sam stečajni vjerovnik), **te iako niti stečajni upravitelj a niti Sud prethodno nisu Skupštini vjerovnika a niti stečajnim vjerovnicima prezentirali Ugovor o zastupanju i uvjete pod kojima će navedeni odvjetnik zastupati stečajnu masu, a niti su prezentirali tko će i kako će se namiriti troškovi zastupanja stečajnog dužnika po odvjetniku?!?**

Naime, stečajni Sud je dužan brinuti se o zakonitosti donesenih odluka na Skupštini vjerovnika, **a odluka o angažiranju odvjetnika za zastupanje NIJE ZAKONITA ako se istovremeno ne odluči o naknadi troškova zastupanja u stečaju/parnici**, pa je Sud povrijedio zakon ostavljanjem na snazi takve nezakonite Odluke.

U konkretnom slučaju, **angažiranjem odvjetnika za zastupanje stečajnog dužnika u parnici VEĆE VRIJEDNOSTI PREDMETA SPORA predstavlja NOVE ZNATNE TROŠKOVE STEČAJNE MASE**, pa je odluka kojom se ne definiraju uvjeti zastupanja stečajnog dužnika u navedenoj parnici sasvim sigurno suprotna zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika!

Dokaz: uvid u znanstveni članak dr. Jelene Čuveljak, sutkinje VTS RH, u prilogu.

4. U tom smislu, potpuno je irelevantna a i pomalo nevjerojatna činjenica što je stečajni vjerovnik Dino Markić dao „*pismenu izjavu od 15. siječnja 2018. (list 274 spisa), kojom izjavom isti osobno jamči podmirenje svih troškova ovog stečajnog postupka i parničnih postupaka u slučaju gubitka te parnice i to pod moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću...*“, jer su svi računi Dina Markića blokirani temeljem zadužnice dane radi osiguranja kredita Grafex d.o.o. u stečaju još od studenoga 2011.g., a po kojoj zadužnici Imex banka d.d. još uvijek nije uspjela naplatiti niti kune.

Stoga je neosnovano pozivanje Suda na takvo nemoralno i protivno pozitivnim propisima jamstvo Dina Markića, koji navodno jamči da će platiti troškove stečaja i parnice, a izbjegava plaćanje svojih pravomoćno utvrđenih obveza po kreditu na temelju ovršne isprave - zadužnice?!?

Dokaz: uvid u Obavijest FINA-e od 28. 12. 2011.g. i Potvrdu FINA-e od 31. 05. 2012.g. za Dina Markića.

5. U svakom slučaju, osporeno Rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje bi opravdavale donošenje osporenih odluka, **a to su podaci o kakvoj se parnici radi, u kojem je stadiju parnica, procjena izgleda za uspjeh u parnici, stanje protivne strane, njezine imovine i izglednost naplate kao i procjena troškova i isplativost vođenja takve parnice i slični podaci na temelju kojih skupština može donijeti odluku**, a Sud provjeriti je li ona u interesu vjerovika.

Slijedom navedenog, niti osporene odluke a niti osporeno Rješenje nije moguće ispitati jer ne sadrži podatke o navedenim odlučnim činjenicama, a iz kojih bi se uopće moglo zaključiti jesu li navedene odluke ili nisu u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika, čime je počinjena bitna povreda odredaba čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP-a!

IV. ODLUKA O NEPREDUJMLJIVANJU NOVCA RADI POKRIĆA TROŠKOVA OVOG STEČAJNOG POSTUPKA UKLJUČUJUĆI I TROŠKOVE PARNICE P-970/2012:

1. Osporena Odluka skupštine vjerovnika o nepredujmljivanju troškova stečaja je suprotna zakonu i u suprotnosti je sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika u ovom stečajnom postupku.

Naime, **s jedne strane stečajni upravitelj će nesporno imati troškova u ovom stečajnom postupku** (kroz plaćanja premije za osiguranje od štete, plaćanja troškova vođenja poslovnih knjiga dužnika, troškove sačinjavanja izvješća o tijeku stečaja i stečajnoj masi, odnosno o tijeku parnica, naknade za rad stečajnom upravitelju...) **o čijem predujmljivanju i podmirivanju su vjerovnici također trebali donijeti odluku**, zbog čega je Sud bio dužan osporenu odluku skupštine vjerovnika ukinuti kao nezakonitu i u krajnjem slučaju kao protivnu zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika, jer se ne može većini vjerovnika nametati volja manjine (dva vjerovnika) samo zato što ostali vjerovnici 3 godine nakon zaključenja stečaja nisu došli na ročište.

S druge strane, osporenim odlukama nanosi se izravna šteta vjerovniku Imex banci d.d. jer će u slučaju preuzimanja i nastavka parnice i ona imati znatnih troškova, a koje u slučaju uspjeha u sporu neće moći od nikoga nadoknaditi, jer je i sam Sud utvrdio da druge stečajne mase nema!

2. Osporeno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer su razlozi o odlučnim činjenicama u znatnoj mjeri proturječne.

Naime, **Sud je osporenim Rješenjem odbio prijedlog Imex banke d.d. da se stečajnom vjerovniku Dinu Markiću, uključujući i Kristijanu Barišiću, koji su glasali za donošenje osporenih odluka, naloži predujmljivanje predviđenih troškova parničnog postupka koji će stečajni upravitelj preuzeti i nastaviti u ime i za račun stečajne mase uz obrazloženje „što niti**

stečajnim propisima a niti parničnim propisima nije propisano kako je domaća osoba kao tužitelj dužan prethodno predumjeti potrebiti iznos novca za podmirenje parničnih troškova tuženika u parnici i u slučaju ako tuženik u parnici uspije“.

Istodobno je sud odbio ukidanje Odluke skupštine vjerovnika o nepredumjivanju troškova stečajnog i parničnog postupka navodno zbog toga što je stečajni vjerovnik Dino Markić dao „pismenu izjavu od 15. siječnja 2018. (list 274 spisa), kojom izjavom isti osobno jamči podmirenje svih troškova ovog stečajnog postupka i parničnih postupaka u slučaju gubitka te parnice i to pod moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću...“, a koji razlozi su proturječni i nerazumljivi.

Dakle, ako ne postoji obveza stečajnih vjerovnika na predumjivanje troškova stečaj i parnice koju stečajni dužnik namjerava nastaviti u situaciji kad ne postoji druga stečajna masa, tada Sud nije mogao prihvatiti niti solidarno jamstvo stečajnog vjerovnika Dina Markića kao jamstvo da će on te troškove podmiriti u slučaju dugotrajnosti i skupocjenosti nastavljanja stečaja ili gubitka parnice.

Dapače, Dino Markić već godinama izbjegava podmirenje dospjelih obveza po osnovi pravomoćno i ovršno utvrđenog duga po kreditu Grafex d.o.o. prema Imex banci d.d., pa je apsolutno nelogično, nemoralno i protivno pozitivnim propisima da on daje bilo kakva solidarna jamstva u situaciju u kojoj su mu svi računi blokirani preko tri godine zbog neplaćanja dospjelih obveza, odnosno da sud takva jamstva prihvaća kao vjerodostojna i dostatna.

V. POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE:

1. Sud je osporenim rješenjem pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice koje su bile pretpostavke za zakazivanje skupštine vjerovnika s predloženim dnevnim redom, kao i za donošenje predloženih osporenih Odluka, odnosno ukidanje donesenih Odluka.

Naime, parnica koja se kod tog Suda vodi pod brojem 13 P-970/2012 je pokrenuta davno prije završnog ročišta održanog 05. 05. 2015.g., zbog čega nije ispunjena odlučna činjenica da bi se nakon završnog ročišta pronašla imovina koja ulazi u stečajnu masu (a sve i kad bi iz te parnice i mogla proizaći bilo kakva imovina koja bi ušla u stečajnu masu), pogotovo stoga što je skupština vjerovnika 05. 05. 2015.g. već donijela odluku da stečajni upravitelj ne preuzima tu parnicu!

2. Sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice da je „stečajni dužnik kao pravna osoba pokrenuo parnični postupak protiv Imex banke d.d. Split radi raskida ... među strankama sklopljenih pravnih poslova, isplate štete koja mu je nastala, te povrata sredstava stečenih bez osnove temeljem zadužnice...“.

U konkretnom slučaju, Sud nije obavio uvid u parnični spis tog suda br. 13 P-970/2012 a niti je provjerio činjenične navode Dina Markića, člana uprave Grafex d.o.o. i njegovog punomoćnika Kristijana Barišića, zbog čega nije niti mogao utemeljiti osporeno Rješenje na tim navodima.

Naprotiv, parnični spor P-970/2012 vodi se isključivo radi naknade štete, a ne i radi radi raskida sklopljenih pravnih poslova i povrata sredstava stečenih bez osnove, pa je u tom dijelu činjenično stanje očito pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Osim toga, tražbina Imex banke d.d. prema Grafex d.o.o. po kreditu utvrđena je ovršnim (sporazum o osiguranju iz 2011.g.) i pravomoćnim ispravama (zadužnica iz 2011.g.), pa su navodi Dina Markića, putem njegovog punomoćnika Kristijana Barišića, apsolutno neosnovani, te je Imex banka d.d. svoju tražbinu prema Grafex d.o.o. naplatila na temelju pravomoćnih i ovršnih isprava.

3. Sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice da Imex banka d.d. „*Prijedlogom za otvaranje stečaja predloženika želi onemogućiti tvrtki GRAFEX d.o.o. da zakonitim i redovnim putem stekne mogućnost povrata imovine i sredstava te naknade štete*“.

Naprotiv, predlagatelji osporenih Odluka žele isključivo prouzročiti štetu Imex banci d.d. preuzimanjem i nastavljanjem vođenja parnice koja ima sve odlike „obijesnog parničenja“, jer je predloženik Dino Markić unaprijed donio odluku da neće Imex banci d.d. podmiriti dug po osnovi kredita, te s tim u svezi odluku o otkazivanju ugovora o radu svim radnicima Grafex d.o.o. (od 23. 09. i 30. 09. 2011.g.), prestanku poslovanja tvrtke Grafex d.o.o. i prebacivanja svih poslova Grafex d.o.o. na svoju obiteljsku firmu GALEŠNIK d.o.o. iz Hvara, a kojoj je dana 1. 10. 2011. godine iznajmio svoj poslovni prostor koji se nalazio u fiduciju Imex banke d.d.

Ovo osobito kod činjenice da je prilikom obustavljanja cjelokupnog poslovanja tvrtke Grafex d.o.o. i u uvjetima blokade računa Grafex d.o.o. (dana 27. 10. 2011. od strane Imex banke d.d. i 21. 11. 2011.g. od strane Porezne uprave) **Dino Markić kao član uprave GRAFEX d.o.o., bio obavezan**, sukladno čl. 6. Stečajnog zakona u svezi sa Zakonom o trgovačkim društvima, **sam pokrenuti stečajni postupak u roku od 21 dan od dana ostvarenja stečajnih razloga, tj. od protoka 60 dana neprekidne blokade računa tvrtke Grafex d.o.o.**

Dakle, da je Dino Markić kao član uprave Grafex d.o.o. postupao u skladu sa zakonom, tada stečajni vjerovnik Imex banka d.d. ne bi ni trebao podnositi prijedlog za otvaranje stečaja, a niti bi Dino Markić kao član uprave Grafex d.o.o. mogao dati u 2012.g. (dakle, u uvjetima višemjesečne blokade) punomoć odvjetniku Kristijanu Barišiću za pokretanje parnice protiv Imex banke d.d.

Dokaz: uvid u Obavijest HZMO-a o radnicima prijavljenim kod Grafex d.o.o., te Obavijesti Galešnik d.o.o. i Grafex d.o.o. upućenih Imex banci d.d. o zaključenom Ugovoru o zakupu od 01. 10. 2011.g. između Grafex d.o.o. kao zakupodavca i Galešnik d.o.o. kao zakupnika, te Obavijest Porezne uprave a koje je stečajni vjerovnik priložio u spis na ročištu od 24. 07. 2018.g.

4. Sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice „dvostrukog oštećenja“ Dina Markića i Kristijana Barišića u slučaju predujmljivanja sredstava za nastavak stečaja i predmetne parnice.

Dapače, **Dino Markić je u ovom stečajnom postupku prijavio svoju tražbinu** (u II. višem isplatnom redu) **po osnovi neisplaćenih plaća za razdoblje od 27. 10. 2011. do 15. 03. 2015.g. u iznosu od 197.975,72 kune**, dakle i za razdoblje nakon siječnja 2012.g., **iako je on kao član uprave bio obavezan predložiti otvaranje stečaja nad Grafex d.o.o. još u siječnju 2012.g.**, odnosno iako su neisplaćene plaće za razdoblje od veljače 2012.g. do ožujka 2015.g. moguće ostvarene počinjenjem radnji koje se mogu podvesti pod opis kaznenog djela?

S druge pak strane, **stečajni vjerovnik Kristijan Barišiću je prijavio svoju UVJETNU tražbinu koju ima prema stečajnom dužniku iznosu od 485.333,33 kune**, navodno na temelju zaključenog Ugovora o nagradi za rad odvjetnika od 01. 05. 2013.g. ugovorene prema uspjehu ostvarenom u parnici koja se kod tog suda vodi pod br. P-970/2012, **od čega se iznos od 333.333,33 kn odnosi na ugovorenu nagrade u iznosu od 30 % od iznosa koji stranka naplati od protivne strane** (Imex banke d.d.) **u slučaju uspjeha u sporu, a iznos od 152.000,00 kuna na naknadu troškova zastupanja u sporu prema odvjetničkoj tarifi također ugovorenih za slučaj da Grafex d.o.o. uspije u sporu**, dakle uvjetnu i o uspjehu u sporu ovisnu tražbinu?

Dakle, iz naprijed navedenog nesporno proizlazi OČITI SUKOB INTERESA prilikom glasovanja i donošenja spornih odluka, te ovlašćivanju stečajnog upravitelja da ispusti punomoć odvjetniku Kristijanu Barišiću za nastavak vođenja predmetne parnice, a o kojim Sud u osporenom rješenju očito nije vodio računa, zbog čega su odlučne činjenice očito pogrešno i nepotpuno utvrđene.

Ovdje je jedini interes stečajnih vjerovnika Dina Markića i Kristijana Barišića da bez bilo kakve opasnosti od naknade i snažanja troškova u slučaju gubitka spora nastave predmetnu parnicu, a što im je očito bio interes i prije otvaranja stečaja jer niti u trenutku pokretanja predmetne parnice tvrtka Grafex d.o.o. nije imala nikakve imovine koja bi jamčila da će u slučaju gubitka spora nadoknaditi dosuđeni parnični trošak protivnoj strani.

Osim toga, navedeni stečajni vjerovnici predumjivanjem predvidivih troškova parnice u slučaju gubitka spora ne mogu biti dvostruko oštećeni, jer u slučaju uspjeha stečajnog dužnika u sporu navedena sredstva bi im bila vraćena i još bi se razmjerno namirili naplatom dosuđene štete u korist stečajne mase, a u slučaju da stečajni dužnik izgubi u sporu, tada bi navedena sredstva bila isplaćena protivnoj stranci samo u visini u kojoj troškovi tog spora terete stečajnu masu, i navedeno bi bilo rezultat upravo odluke tih vjerovnika da nastave predmetni parnični postupak.

Dokaz: uvid u prijave stečajnih dužnika Dina Markića i Kristijana Barišića, te u Izvješće stečajnog upravitelja od 05. 05. 2015.g. pod nazivom „Izvještajno ročište“.

5. Sud je propustio utvrditi i odlučnu činjenicu kako je to firmi koja je s danom 30. 09. 2011.g. otpustila sve svoje radnike (osim člana uprave Dina Markića), koja je svoj jedini poslovni prostor iznajmila 1. 10. 2011.g. firmi Galešnik d.o.o., te koja nije platila državi PDV za 2010. i prvih 8 mjeseci 2011.g., dakle, koja je prije blokade računa 27. 10. 2011.g. od strane Imex banke d.d. u cijelosti obustavila svoj poslovanje i prenijela ga na firmu Galešnik d.o.o. u vlasništvu obitelj Markić (prvo Magde Markić, majke Dina Markića, a potom i Dalibora Markića, oca Dina Markića), mogla nastati šteta od 1.000.000,00 kuna blokadom njezinog žiro računa dana 27. 10. 2011.g. od strane Imex banke d.d. radi naplate dospjelih tražbina po osnovi kredita?

Odnosno kako bi to firma sa samo jednim zaposlenim u preostala dva mjeseca 2011. godine ostvarila dobit od 700.000,00 kuna koji se potražuje od Imex banke d.d., odnosno kojim je to radnjama i okolnostima stečajnom dužniku prouzročena nematerijalna šteta od 300.000,00 kuna?

Naime, u konkretnom slučaju radi se o parnici radi naknade štete zbog izgubljene dobiti, pa je upravo o navedenim podacima i činjenicama utvrđenim u navedenoj parnici P-970/2012 ovisila ocjena o tome je li odluka o nastavku te parnice u zajedničkom interesu svih vjerovnika ili ne.

6. Žalitelj podsjeća da Sud ne smije primijeniti materijalno pravo na činjenice koje nisu iznesene i utvrđene u postupku. Tako i Vrhovni sud RH u odluci br. Revt-48/05 od 2. 11. 2005.g.

Dokaz: uvid u preslik Poziva Suda i tužbe u predmetu br. 10 P-748/2015, izvod odluke Vrhovnog suda RH br. Revt-48/05 od 2. 11. 2005.g., koje prileži spisu.

Slijedom navedenog, predlažemo da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu, te preinači osporeno Rješenje na način da ukine osporene odluke donijete na skupštini vjerovnika od 24. 07. 2018.g., odnosno podredno da ukine osporeno rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu radi donošenja na zakonu osnovane odluke.

U Splitu, 01. kolovoza 2018. godine

IMEX BANKA d.d.
Damir Lovrić, punomoćnik

TIJELA STEČAJNOG POSTUPKA

Priručnik za polaznike/ice

Izrada obrazovnog materijala:

Željko Šimić
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Ivica Omazić
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

ukinuti odluke skupštine. Prema tome, vjerovnici mogu donositi sve odluke koje su skladu i s ciljevima stečajnoga postupka ali ne i one koje to nisu ili koje onemogućavaju provedbu stečajnog postupka. Tako vjerovnici ne bi mogli donijeti odluke kojima se neće unovčavati imovina (osim ako se pristupa izradi stečajnog plana), da se nastavi s poslovanjem duže od godinu i pol dana, osim ako nije podnesen stečajni plan (članak 217. stavak 3. SZ-a).

U cilju što učinkovitijeg provođenja i završetka stečajnog postupka prema odredbi članak 228. SZ-a ako u dosadašnjem tijeku postupka nisu donesene potrebne odluke vjerovnici na posebnoj skupštini, koju će sud zakazati najkasnije u roku od šest mjeseci od dana održavanja izvještajnoga ročišta, mogu donijeti odluku:

1. o prihvatanju u cijelosti ili djelomično izvješća stečajnoga upravitelja, odnosno o njegovu razrješenju i zamjeni drugim stečajnim upraviteljem,

2. o potrebi provedbe revizije poslovanja stečajnoga upravitelja,

3. o tome hoće li se nastaviti s unovčenjem preostalog neunovčenog dijela imovine stečajnoga dužnika,

4. o potrebi i mogućnostima da se pristupi pripremi stečajnoga plana,

5. o neunovčenim predmetima stečajne mase i o nenaplaćenim tražbinama te o neunovčenim predmetima stečajne mase,

6. o drugim pitanjima od važnosti za provedbu i završetak stečajnoga postupka.

Prije zakazivanja posebne skupštine vjerovnika o izvješću stečajnoga upravitelja zatražit će se očitovanje odbora vjerovnika ako je osnovan i dužnika pojedinca.

Valja naglasiti da je za donošenje odluka skupštine od posebnog značaja rad i izvješće stečajnoga upravitelja u kojem moraju biti jasno i argumentirano izneseni svi podaci o tijeku stečajnog postupka, troškovima i očekivanjima kako bi se mogla donijeti pravilna odluka.

Tako npr. da bi skupština mogla donijeti odluku o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju (ako to nije učinio odbor vjerovnika) za pokretanje ili preuzimanje parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili se radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izabranom sudu (članak 230. stavak 2. točka 3. SZ-a), potrebno je dati podatke o kakvim se parnicama radi, u kojem su stadiju, procjena izgleda za uspjeh, stanje protivne strane, njezine imovine i izglednost naplate kao i procjena troškova i isplativosti vođenja takvih parnica i slični podaci na temelju kojih skupština može donijeti odluku, a ne samo paušalno davanje suglasnosti bez sagledavanja posljedica i svrhovitosti takve odluke.

Vjerovnici svoje odluke mogu izmijeniti na kasnijim skupštinama vjerovnika.

Pored ovlaštenja za donošenje odluka navedenim u odredbi članka 107. SZ-a skupština donosi i druge odluke propisane u odredbama zakona koje su od važnosti za stečajni postupak.

Tako u slučaju da odbor vjerovnika nije osnovan skupština vjerovnika stečajnom upravitelju daje suglasnost a osobito:

Prema odredbi članka 330. stavak 1. SZ-a smatrat će se da su vjerovnici prihvatili stečajni plan ako je u **svakoj skupini glasovala većina vjerovnika** i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za stečajni plan **dvostruko prelazi** zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv toga da se stečajni plan prihvati.

Kod glasovanja o prihvatanja stečajnog plan primjenjuje se zabrana opstrukcije iz članak 331. SZ-a o kojoj ranije bilo govora. Uz to valja naglasiti ako u glasovanju ne sudjeluje niti jedan vjerovnik pojedine skupine, smatrat će se da je ta skupina pristala na stečajni plan (članak 322. stavak 3. SZ-a).

4.6. Ukidanje odluke skupštine vjerovnika (članak 108. SZ-a)

Institut ukidanja odluka skupštine vjerovnika uveden je da bi se spriječila nezakonitost u provođenju stečajnoga postupka koju bi mogli prouzročiti vjerovnici svojim odlukama kao i zloupotreba većine vjerovnika koja bi nadglasavanjem manjine ostvarivala interese koji nisu zajednički interesi svih stečajnih vjerovnika. Radi sprječavanja donošenja takvih odluka skupštine vjerovnika, sud može ukinuti donesenu odluku ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, i to na zahtjev: razlučnoga vjerovnika (??), stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti.

Iz stipulacije odredbe članka 108. stavak 1. SZ-a prema kojoj će sud ukinuti odluku ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika proizlazilo bi da se to odnosi samo na stečajne vjerovnike iz odredbe članak 137. stavak 1. SZ-a, prema kojoj su stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu i koji se prema svojim tražbinama razvrstavaju i isplatne redove. Međutim, sud bi trebao ukinuti takvu odluku ako je u suprotnosti s interesima i onih vjerovnika s prvom odvojenog koji su prijavili svoju tražbinu kao stečajni vjerovnici i koji se neće moći odvojeno namiriti ili su se odrekli odvojenog namirenja, jer su u stvari i oni postali stečajni vjerovnici, ali st to ne bi odnosilo na razlučne vjerovnike koji se odvojeno namiruju i na vjerovnike stečajne mase, jer odluka skupštine vjerovnika ne utječe na njihovo namirenje, iako ima i drugačiji stajališta. Tako je u jednoj odluci izraženo stajalište da bi sud mogao ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je u suprotnostima s interesima ne samo stečajnih vjerovnika nego i razlučnih vjerovnika i vjerovnika stečajne mase¹³³.

O zahtjevu je sud dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine.

Osim ovako općenite odredbe kojim se daje pravo na podnošenje zahtjeva za ukidanje odluka skupštine vjerovnika nema posebnih odredbi o načinu i roku ili kojoj drugoj pretpostavci za podnošenje zahtjeva što u praksi može dovesti do nejasnoća i odgađanja provedbe odluka. Iz sadržaja odredbe članka 108. stava 2. SZ-a kojom je određeno da je sud dužan odlučiti odmah na toj skupštini, proizlazi da je na taj način posredno određeno tko i kada može postaviti zahtjev za ukidanje odluke. Naime, iz te odredbe bi proizlazilo da se zahtjev može postaviti najkasnije do završetka ročišta na kojem se ta skupština održava što je u skladu i s načelom iz člankom 11. stavak 6. SZ-a prema kojem se prijedlozi, izjave i prigovori ne mogu davati, odnosno podnositi ako se propusti rok, odnosno izostane s ročišta na kojem ih je trebalo dati ili podnijeti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Budući da skupština vjerovnika odluke može donositi samo na sazivima (ročištima), nakon što je svim sudionicima dana mogućnost da raspravljaju, proizlazi da bi se zahtjev za ukidanje odluke mogao staviti tek nakon što je odluka donesena i taj bi zahtjev

¹³³ Odluka visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-542/01 od 17. srpnja 2001.

Punomoćnici stečajnog dužnika

Otvaranjem stečajnog postupka prestaju sve punomoći koje je izdao zakonski zastupnik stečajnog dužnika, stoga stečajni upravitelj mora u svakom pojedinom slučaju odlučiti hoće li ga u određenom postupku i dalje zastupati prije izabrani punomoćnik, a za nove postupke mora izabrati osobu punomoćnika. Budući da su se u praksi pojavile određene nedoumice oko potencijalnog sukoba interesa određenih punomoćnika, u članku ističemo sve elemente koji se moraju uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o osobi punomoćnika.

Stečajni upravitelj je tijelo stečajnog postupka koje, pod nadzorom stečajnog suda i vjerovnika, obavlja poslove tijela stečajnog dužnika, prikuplja i unovčuje imovinu stečajnog dužnika i provodi namirenje vjerovnika. Pored toga on je i zakonski zastupnik dužnika te je u odnosu na stečajnu masu u obvezi voditi trgovačko-pravne i porezno-pravne knjige i polagati račune. Stoga rad stečajnog upravitelja nadziru stečajni sudac, odbor vjerovnika i skupština vjerovnika, koji su ovlašteni u svako doba zatražiti obavijesti ili izvješća o stanju stvari i vođenju poslova.

Kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika, stečajni upravitelj zastupa ga u svim sudskim i upravnim postupcima, a zastupanje može vršiti sam ili putem izabranog punomoćnika. No, budući da je pitanje troškova parničnih postupaka naročito osjetljivo, određeno je i da je stečajni upravitelj dužan pribaviti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak, a ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika.

Te su radnje od posebne važnosti među ostalim: ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili se radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izbranom sudu te ako se odvjetniku namjerava izdati punomoć za zastupanje u upravnom ili sudskom postupku. Dakle, stečajni upravitelj treba posebnu suglasnost da se izda punomoć odvjetniku kad se odlučuje o parnicama znatne vrijednosti. Pri tome se vjerovnici očituju o potrebi izdavanja punomoći odvjetniku, a ne o izboru osobe odvjetnika.

Parnični postupci

Tijekom stečajnog postupka mogući su brojni parnični postupci, a određeno je da stečajni upravitelj preuzima sve one parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu koje su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka bile u tijeku, a pored toga preuzima i parnice koje se tiču izlučenja nekog predmeta iz stečajne mase, odvojenog namirenja i obveza stečajne mase. Nadalje, on preuzima i ostale parnične postupke ako ga sud, na poziv protivne strane, pozove da ih preuzme.

Uz to, stečajni upravitelj će nakon otvaranja stečajnog postupka pokrenuti postupke za naplatu svih tražbina koje stečajni dužnik ima prema trećim osobama, a pri tome treba voditi računa o svrsishodnosti postupaka jer je svaki postupak povezan s troškovima (najmanje za iznos sudskih pristojbi), stoga se mora procijeniti mogućnost naplate tražbina, kao i mogućnost uspjeha u postupku ako se ne raspolaže s odgovarajućom dokumentacijom odnosno dovoljnim dokazima za uspjeh u postupku.

Nadalje, stečajni upravitelj može pobijati pravne radnje stečajnog dužnika, a na štetu vjerovnika. Te radnje mogu pobijati i neposredno stečajni vjerovnici, s time da se tužba za pobijanje pravnih radnji može podnijeti u roku od dvije godine od otvaranja stečajnoga postupka. No, stečajni upravitelj može podnijeti tužbu za pobijanje pravnih radnji samo na temelju odobrenja stečajnoga suca, dok stečajni vjerovnici mogu pobijati pravne radnje bez tog odobrenja.

Odluka o tome hoće li se podizati tužba za pobijanje naročito je osjetljiva jer u svakom konkretnom slučaju treba procijeniti mogući uspjeh u parničnom postupku (odnosno jesu li ispunjene opće i posebne pretpostavke za uspješno pobijanje određene pravne radnje) kao i moguću naplatu nakon okončanja postupka. Uz to, naročito treba voditi računa o mogućim posljedicama, odnosno o činjenici da će se u slučaju gubitka parničnog postupka morati naknaditi trošak parničnog postupka protivnoj strani i to iz sredstava stečajne mase, ako je parnicu vodio stečajni upravitelj.

Dakle, treba objektivno sagledati sve okolnosti konkretnog slučaja te procijeniti korist koju bi mogli imati stečajni vjerovnici u slučaju uspjeha u parničnom postupku u odnosu na rizik snalažanja troškova protivnoj strani u slučaju neuspjeha u parničnom postupku, s time da tu procjenu treba izvršiti neovisno o troškovima koji će nastati za zastupanje po odvjetniku samog stečajnog dužnika (u praksi često stečajne dužnike zastupaju odvjetnici čija se nagrada za rad veže uz postotak od naplaćenog od trećih osoba u tijeku postupka).

Prilikom donošenja svih prethodno navedenih odluka o parničnim postupcima, stečajni upravitelj mora imati suglasnost odbora vjerovnika odnosno skupštine vjerovnika za pokretanje ili odustanak od parnica veće vrijednosti kao i za izdavanje punomoći odvjetniku. Dakle, stečajni vjerovnici putem skupštine odnosno odbora vjerovnika utječu na tijek parničnih postupaka tog stečajnog dužnika.

Mogući sukob interesa

U tijeku stečajnog postupka pojedinog stečajnog dužnika može zastupati veći broj punomoćnika, a iako ne postoji izričita zabrana da osoba koja zastupa nekog od stečajnog vjerovnika bude izabrana za punomoćnika stečajnog dužnika, ipak bi stečajni upravitelji trebali uzeti u obzir specifičnost svoje pozicije kao tijela stečajnog postupka pa bi kod izbora osobe punomoćnika morali upotrijebiti povećanu pažnju i otkloniti svaku sumnju u nepristranost izabrane osobe.

Stoga bi stečajni upravitelji prilikom izbora osobe punomoćnika morali voditi računa o potencijalnom sukobu interesa, te za odvjetnika izabrati osobu koja u konkretnom slučaju ne zastupa niti jednog stečajnog vjerovnika odnosno koja nije u odboru vjerovnika (u tom odboru mogu biti zastupljene i osobe koje nisu stečajni vjerovnici odnosno njihovi punomoćnici.).

Naime, mišljenja smo bi radi nepristranosti i otklanjanja svake sumnje, trebala biti *mutatis mutandis* primijenjena pravila o izuzeću sudaca, koja su naročito razvijena u sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava. Tako je u predmetu Mežnarić protiv Hrvatske (Zahtjev br. 71615/01 od 15. srpnja 2005.) istaknuto: „... postojanje nepristranosti ... mora biti utvrđeno prema subjektivnom testu, pri čemu se mora uzeti u obzir osobno uvjerenje i ponašanje konkretnog suca, tj., je li sudac imao neke osobne predrasude ili pristranosti u tom predmetu; te isto tako prema objektivnom testu, tj. treba utvrditi je li sam sud, i, između drugih vidova, i njegov sastav, nudio dovoljno jamstava kao bi se isključila svaka legitimna dvojba glede

njegove nepristranosti... Glede objektivnoga testa, mora se utvrditi postoje li, sasvim odvojeno od ponašanja suca, provjerljive činjenice koje mogu potaknuti dvojbu glede njegove nepristranosti. To podrazumijeva da je, pri odlučivanju postoji li u nekom predmetu legitiman razlog za bojazan da neki sudac nije nepristran, stav dotične osobe važan, ali ne i odlučan. Ono što je odlučno jest to može li se ta bojazan smatrati objektivno opravdanom... U tom smislu čak i ono što se izvana čini može biti od određene važnosti ili, drugim riječima, „ne samo da se pravda mora izvršavati, mora se i vidjeti da se ona izvršava“ (vidi presudu u predmetu De Cubber v. Belgium, od 26. listopada 1984., Serija A br. 86, str. 14, stavak 26.). Ono o čemu se ovdje radi je povjerenje koje sudovi moraju nadahnjivati u javnosti u demokratskom društvu.“

Dakle, sama činjenica da određena osoba zastupa nekog od stečajnih vjerovnika i donosi odluke na skupštini vjerovnika ili odboru vjerovnika (i daje obvezne upute za rad stečajnog upravitelja), a da nakon toga zastupa stečajnog dužnika kao punomoćnik i ima pravo na nagradu za svoj rad iz sredstava stečajne mase sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, može u određenim okolnostima kompromitirati kako nepristranost tog punomoćnika tako i nepristranost stečajnog upravitelja i stečajnog suda. Stoga je postojanje prethodno navedenih okolnosti dovoljno za ugrozu povjerenja koje svaki sud mora uživati u demokratskom društvu.

Iako se može činiti da je interes stečajnog vjerovnika za većom naplatom u tijeku stečajnog postupka dodatno zaštićen jer će njegov punomoćnik voditi parnični postupak temeljem punomoći stečajnog upravitelja, ipak to ne mora uvijek biti tako. Naime, ne smije se zaboraviti „crni scenarij“ odnosno mogućnost da se izgubi veći broj ranije pokrenutih parničnih postupaka, pa da stečajni vjerovnici ne uspiju niti djelomično namiriti svoje tražbine iz razloga što je stečajna masa u cijelosti poslužila za namirenje troškova parničnog postupka strani koju je taj stečajni dužnik tužio. Uz to, **ako je neki od stečajnih vjerovnika uvjeren da će uspjeti u postupku s pobijanjem pravnih radnji, on je u mogućnosti da sam pokrene i vodi postupak, ali onda i on sam snosi rizik naknade troškova protivnoj strani, bez ugroze za ostale vjerovnike.**

Pored prethodno navedenog, postavlja se pitanje može li određeni punomoćnik objektivno zastupati stečajnog vjerovnika prilikom donošenja odluke o tome hoće li se određena parnica pokrenuti ili ne, ako upravo taj punomoćnik u slučaju da se vodi novi parnični postupak ima mogućnost dodatne zarade. Naime, čak i ako punomoćnik zastupa na način da će se naplatiti ovisno o uspjehu u postupku, taj punomoćnik ne snosi veći rizik u slučaju gubitka parničnog postupka (osim gubitka vremena i truda), dok stranka-stečajni vjerovnik može zbog troškova parničnog postupka biti dovedena do potpune nemogućnosti naplate tražbine.

I odvjetnik koji je istovremeno punomoćnik stečajnog dužnika i punomoćnik jednog od stečajnih vjerovnika može, u određenim okolnostima, biti u sukobu interesa odnosno njegove stranke mogu imati različite-suprotstavljene interese. Pri tome se naročito mora voditi računa o činjenici da stečajni postupci kao i parnični postupci s njima povezani traju dulje vrijeme, pa do suprotstavljenih interesa može doći i nekoliko godina nakon izdavanja punomoći od strane stečajnog dužnika.

O tim okolnostima odnosno o dužnosti odvjetnika da uskrati pravnu pomoć zbog zastupanja u pravno povezanoj stvari (članak 9. Zakona o odvjetništvu) za sada se, prema našem saznanju, nije izričito očitovala Hrvatska odvjetnička komora, no odvjetnici bi također trebali razmisliti o mogućnosti prihvaćanja punomoći stečajnog dužnika ako već zastupaju nekog od stečajnih

vjerovnika odnosno ako već imaju punomoć od stečajnog dužnika bi li mogli prihvatiti punomoć nekog od stečajnih vjerovnika.

Dakle, iako za sada nema izričite zabrane, stečajni upravitelji bi prilikom odabira osobe punomoćnika morali voditi računa o svim potencijalnim sukobima interesa te kao punomoćnike-odvjetnike izabirati osobe koje nisu ujedno i punomoćnici-odvjetnici nekog od stečajnih vjerovnika odnosno članovi odbora vjerovnika, jer se jedino tako može osigurati povjerenje koje svaki postupak stečaja mora uživati u demokratskom društvu.

Dr. sc. Jelena Čuveljak, Trgovački sud u Zagrebu

OIB 85821130368

Sektor poslovne mreže
SPLIT

Datum: 28.12.2011

KLASA: 100-02/11-09/1

UP. Broj: 08-5043-11-25951

MARKIĆ DINO

(MBG: 2405981380018)

Obrazac C

OV-2163/11 A

(broj osnove za plaćanje)

NN SPLIT

(donositelj/podnositelj osnove za plaćanje)

**OBAVIJEST O NEMOGUĆNOSTI IZVRŠENJA OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZBOG NEDOSTATKA NOVČANIH SREDSTAVA**

Na osnovi članka 180.a stavka 2., 211. stavka 2. i 216. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, i 67/98) obavještavamo vas da za izvršenje osnove **OV-2163/11 A**

- nema dovoljno novčanih sredstava, izvršeno je djelomično u iznosu od

48,84

Glavnica - naplaćeno: 48,84

Osnova **OV-2163/11 A**

je evidentirana u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje.

Ovjera Agencije

OIB 85821130368

Sektor poslovne mreže
SPLIT

Datum: 31.05.2012

IMEX BANKA D.D.

OIB: 99326633206

Na temelju članka 14. stavka 1. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj: 96/2010) i zahtjeva podnositelja od **31.05.2012**, daje se

P O T V R D A
o redoslijedu osnove za plaćanje

Osnova: **OV-2163/11 A**
ovršenika: **MARKIĆ DINO**
OIB: **46964241383**

upisana je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na **1.** mjestu.
Obveze u redoslijedu prije ove osnove iznose: **0,00 kn.**

Ovjera FINE

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNO CENTAR SPLIT